

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.5. Præteriens. Qui transiens talia confert dona, quid faciet, in quo diu resederit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

stus, vel natus in mundo, vel adoratus à Regibus in stabulo, vel mortuus, vel resuscitatus; tu vero omnis spiritus exers, nec à terra allurgis, nec vnico pio serues desiderio, nec rote illo succundante, aut caelesti pluuia irrigaris, sacrosanctis disponens, te Sacramentis. Præterit Deus, diuinaque eius à te pluuia descendit, & in pauperulo hæret, hic etenim his diebus habet, recipitque consolationes, donaque singularia.

§. 5. Præteriens. Qui transiens talia confert dona, quid faciet, in quo diu residerit?

E Nucleatus hoc perpendens. Et præteriens, quantum intelligo, declarat D. Ioannes amplius illud: *Lux in tenebris lucet*; alia quadam diuina allusione ad historiam Moyfi, quæ in principio indicauimus. Summo opere exoptabat Moyfes videre faciem Domini: rogauit cum instantè: negauit ille, non enim conueniens erat, portò concessit illi, quod eius postmodum doliur que conspiceret, quia verò ad hoc necessaria erat lux diuina, illam ipsi transiendo largiretur, super oculos eius manum suam diuinam ponendo quòd ita factum est: etenim Dominus coram Moyse transiens *Transiit Dominus coram eo*, oculos illius manu sua contegens illos tanta luce perfudit, vt ea, quæ de illis radiabar, oculos totius populi obtenebraret. Notandum autem est, quod tam celeri Deus, gradu pertransiit, vt velut momentaneus, subitusque esse videretur. Hoc voce Hebræa significatur. *Ghabar*, quæ vltus est Dauid, dum ait: *Dies eius sicut umbra prætereunt*. Et D. Iob: *Ventus transiens fugabit nubes*. Diuinam Christi obtinuisse lucem, qui tantam transiendo lucem infudit, talesque oculos illi, qui nullos habebat, quatenus ex hoc cognoscat, quod *Lux in tenebris lucet*, & quod lux illa sit tam supereminens. Quod si verò pertransiens, & puncto temporis transiens, sic illuminet, quid enim cogitas acturò, vbi diutius sedem fixerit? Ad rem aptè, inquit D. Chrysostomus, egressus de templo stetit, & admirabilem hanc cæci illuminationem coniunxit cum illa Sacerdotum, Doctorumque, qui in templo aderant, obsecratione: vt ex eo lucis suæ potentiam assereret, & eorum confirmaret tenebras esse obliuissimas.

Solet Deus (inquit ille) quando nihil operatus in iis quibus plura operari debere videbatur,

digressus in eo operari in quo videbatur impossibile quid operari. Hoc modo probat ille peruersam cordis Hierobeam duritiam: nihil enim in eo operata sunt Dei terribilia; quibus tantum modo lapidi propositus, in mille partes illi, diffringitur. En tibi contumacem eorò duritiam & cæcitatem: cum enim esset inter illos Christus eos illuminans, crassioribus inuoluuntur tenebris: cum talis esset lux eius, vt pertransiens illuminet eum, quo mundus non habuerat cæcitatem. Quòmodo ex his tu collige, quantum tibi lucè inturdet, si illum in anima tua diu resideris detenturus. Quid Christus pertransiens efficit? Transiens circa mare Galilæe duos inopes rudelque piscatores in supremos conuertit Apostolos D. Pet. & Andrea, Iacobù & Ioannem. Am. *Matt. 4. 18*

bulans Iesus iuxta mare Galilæe &c. Præteriens Matthæum vsurarium, & publicanum reddidit Apostolù & Euangelistam eminentissimum: Præteriens Iesus vidit hominem sedentem in telonio. De Iudæa transmittens in Galilæam Apostolam suam creauit mulierem Samaritanam, donaque contulit oppidanis excellentissimam. Eodè procedens passu vitæ tribuit filio reguli iam iam morituro. *Transiens Iudæam in Galilæam*. Per Samaritanam veloci et profectus decem leprolos subdidum eius implorantes misericorditer restituit. *Cum transiret per mediam Samaritanam & Galilæam, occurserunt ei decem cæci leprosi &c.* Cum iter faceret per Iericho Zaccheus vidit eumque qui *Principi erat publicanorum*, filium effecit fidei Abrahæ legitimum. *Perambulabat Iericho &c.* Modò verò præteriens, talem lucem, tales oculos, tales gratias, talia confert beneficia: Tu perpende qua ratione tenebras illuminabit, quando & vbi sedem fixerit, in anima velut in throno suæ Maiestatis, & in suæ quietis domicilium? Vt video disponit nos D. Ioannes, vt perpendamus & intelligamus illa verba, quæ de Christo nobis commemorat. *Si quis diligit me sermonem meum seruabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem in apud eum faciemus. Et illa similiter quæ in publicatione SS. Sacramenti protulit: Qui manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo.*

Proh! quam infunder in tenebris animæ illius lucè, in qua fixerit mansionem, eam gratias, quæ dona in illius pectore in quod sub speciebus Sacramentalibus descendit? Quam bene nobis hic quadrat, quod ipse Dominus addit, & postmodum dicimus: *Quandiu sum in mundo, lux sè plurima mundi: Si lucem semper lux illa diffundat, quam confert to diutius hæserit sedemque fixerit, tanto lubona-*

III. quæ dona in illius pectore in quod sub speciebus Sacramentalibus descendit? Quam bene nobis hic quadrat, quod ipse Dominus addit, & postmodum dicimus: *Quandiu sum in mundo, lux sè plurima mundi: Si lucem semper lux illa diffundat, quam confert to diutius hæserit sedemque fixerit, tanto lubona-*

III. quæ dona in illius pectore in quod sub speciebus Sacramentalibus descendit? Quam bene nobis hic quadrat, quod ipse Dominus addit, & postmodum dicimus: *Quandiu sum in mundo, lux sè plurima mundi: Si lucem semper lux illa diffundat, quam confert to diutius hæserit sedemque fixerit, tanto lubona-*

III. quæ dona in illius pectore in quod sub speciebus Sacramentalibus descendit? Quam bene nobis hic quadrat, quod ipse Dominus addit, & postmodum dicimus: *Quandiu sum in mundo, lux sè plurima mundi: Si lucem semper lux illa diffundat, quam confert to diutius hæserit sedemque fixerit, tanto lubona-*

III. quæ dona in illius pectore in quod sub speciebus Sacramentalibus descendit? Quam bene nobis hic quadrat, quod ipse Dominus addit, & postmodum dicimus: *Quandiu sum in mundo, lux sè plurima mundi: Si lucem semper lux illa diffundat, quam confert to diutius hæserit sedemque fixerit, tanto lubona-*

cem diffundet amplior em. Vidit Iſaias Domi-
 num i lum fedentem ſuper thronum excellium
 & elevatum, & qui ſimbriis veſtimenti ſui totū
 Iſa. 6. 1. replerat reimplum. Ea que ſub ipſo erant legunt
 alij ſpſoria veſtimentiſum eius (replebant reimplū.
 Que ſunt eius veſtiment. Lux, fortitudo, gratia,
 Ef. 103. 1. pulchritudo. *Amittis lumen ſicut veſtimento, ca-*
 Iſa. 62. 1. mit David & iterum: *Dominiſus ille corē induit eſt,*
indutus eſt fortitudinem. Eius veſtimentum tale
 Apo. 19. 14 eſt, ut in eo gerat acu deſcriptū: *Regē Regum Dom-*
iniſus dominantia. Reſedens in anima Dns omni-
 bus hiſ eam replet, ut optime dicere poterit
 Iſa. 60. 1. *Orietur in tenebrū lux tua, & tenebra tua*
erunt ſicut merides, & requie tibi dabit Dominus
ſemper, & implebit ſplendoribus anima tua, & ſpon-
ſa tua liberabit. ſcribitur Septuaginta: *Et oſſa tua*
impinguabit, & erit quaſi hortus irriguus, & ſicut
ſons aquarū, cuius non deſicient aqua, & aſpicietur
in te a ſeria ſecularū. Diſtincta ſunt hæc verba
 ad declarandū effectus quos Deus operatur in
 anima noſtra, in qua manſione habet, præſertim
 per Venerabile Sacramentum: Lucem inſtundit
 clarā intellectui, tenebras diſſipat quas paſſiones
 excitant, emittentem ac continuam dat quietem
 voluntati, quandam gloriæ tribuit participatio-
 nem, oſſa corrobora virtutum, anima, hortus vi-
 detur plantis cæleſtibus ſecundus, eam aqua
 adſpergit recenti gratiæ Spiritus S. plura in illa
 aſſidua opera. O ter felice animam in qua
 diuturnam Deus habet manſionem.
 Eleganter dixit Archangelus Gabriel cælorū
 Principi Mariæ, quando eandem ſalutans illo:
 Luc. 1. 28. *Aue Maria continuo ſubiunxit: Dominus tecum:*
que namque ſic fixæ ſecum detinet ac Deum, in-
ſubſtituta erat, quod plena gratiæ foret cæleſti-
bus, quas ille Dominus operatur. Hinc in te na-
ſci deberet triplex illum continuo tecū detinendi
deſiderium, dicendūque cum ſponſa. Inter vera
mea commorabitur. O quam eſſet rationi conue-
 niens, ut illud tu prudens mulieris Sinarum diſ-
 ſormares argumentū, illa enim conſiderans,
 quod tranſiens per ciuitatē Eliæus, nec moram
 faciens, ſolo illo tranſitu plurima pluribus adfer-
 rei beneficia, quibus ſua teſtabatur ſanctitatē, in
 hæc verba maritum ſuum alloquitur. Domine,
 magnus abſq; dubio vir hic eſt & magna qua-
 cūque tranſit operator, que nā nō bona ſecū ad-
 feret, ubi manſione aſſidet: illum adducamus,
 ut in domo noſtra manſione faciat, in que ſinem
 illi cubiculū præparemus: *Anima uero quid vir*
 4. Reg. 4. 9 *Dei ſanctus eſt iſte, qui tranſit per nos frequenter:*
ſciamus ergo etiam nūc, & ponamus eum in eo le-
ctulū, & menſam, & ſellam, & cubile, &c. Et

ad uoluntatis res ſuccediſſe: Iſo namque maior
 deſiderio dōi a receperunt bona ratio, & que in
 ore tuo foret optima. Quibus te Deus tranſcun-
 do tantū dōis affecte? Vnica vice qua peccata
 per confessionē purgaſſi, quanta anima tua in
 quietate lætatur, quantum onus dicitur mihi,
 humeris tuis excuſiſſi, quanta actulit deuo iōne,
 dulcedinem quantā, dum celeriter per memoriā
 tuam tranſit: Chriſtus rorcem baiulans, vel cru-
 cifixus? quando tranſit, te illum conſiderante ut
 puerulum, matris vbera lambentem? quando il-
 lum meditareſ ex ſuū tibi ſanguinem, vitam
 que propinquantem, nec non cæleſtem tibi gloriā
 promittentem? quid eſſet ſi fixam in anima tua
 haberet manſionem? Illam ad hanc præpara dil-
 igenter, & cum Chriſti diſcipulis ex deſiderio
 eum deprecate: *Mane nobiſcum Domine.* Luc. 24. 29

§. 6. Vidit hominem cœcum, Homines
 tantum oculos deſigunt ubi ſit aliquid con-
 cupiſcendum: per illos te declarabit hominem
 Antichriſtus, ſicut ſe Deum Chriſtu per
 ſuos.

Vidit hominem cœcum à natiuitate. Oculos 15
 coniecit, non taliter qualiter, ſed fixe &
 data opera in cœcum. Sic colligit D. D. Cyr.
 Chryſoſt. a. ca. 15, ſuit ille adſpectus, tanq; diu Ho. 55. 10
 curus, ut ex eo ſumpſerit Apoſtoli occaſionem Ioa. 10. 3.
 Chriſtū interrogandi, quidnam in illa cœcitate tā
 I. attentē conſpiceret: vtrū effectus eſſet peccatorū. Cur Chri-
 cœci, an vero parentū eius. *Tam diligenter eum in-*
ſtitus eſt, ut diſcipulos ad interrogandū conuer-
teret. Quid inuenis in terra cœi Domine, atque dare di-
in cœco, qui in terra degit? Quid hic viſu dignū gnatur,
ubi nihil eſt præter miſeriam, defectum, neceſſi-
 I. tatem? Numquid vehementer Regem admirate-
 ris, qui de palatio ſuo magnifico egreſſus, ubi
 I. regni abſcondit opes, cuius oculi pulchra ac præ-
 do. tioſa quæque videre conſueuerant, ſi pagum in-
 greſſus oculos ſuos deſigeret in ſterquilinum
 putridū grateoſi: tum, cuius pretioſiora quæq;
 nō in niſi palea fuſſent & immunditia? Eſt nedū
 ſordes oſſent communes, ſed aliæ multo horribi-
 liores, quæ conuentiū oculos oſtenderent, quid
 diceret: quid intueret Domine? quid hoc tuus in
 ſterquilino detinet oculos? Hæc rapit in admi-
 rationem, quod Deus hominē dignetur intueri.
 Quid in eo Dñe cōſideras? eſt etenim homo ſor-
 didū colluius, miſeriarū cumulus, & immunditiæ
 ſterquilinum. *Homo natus de uulſere, breui vitæ Iob. 14. 1.*
tempora, repletur multis miſeriis. Nedūm pluri-
 m 15